

LUNA, CĂLUȚUL SĂLBATIC

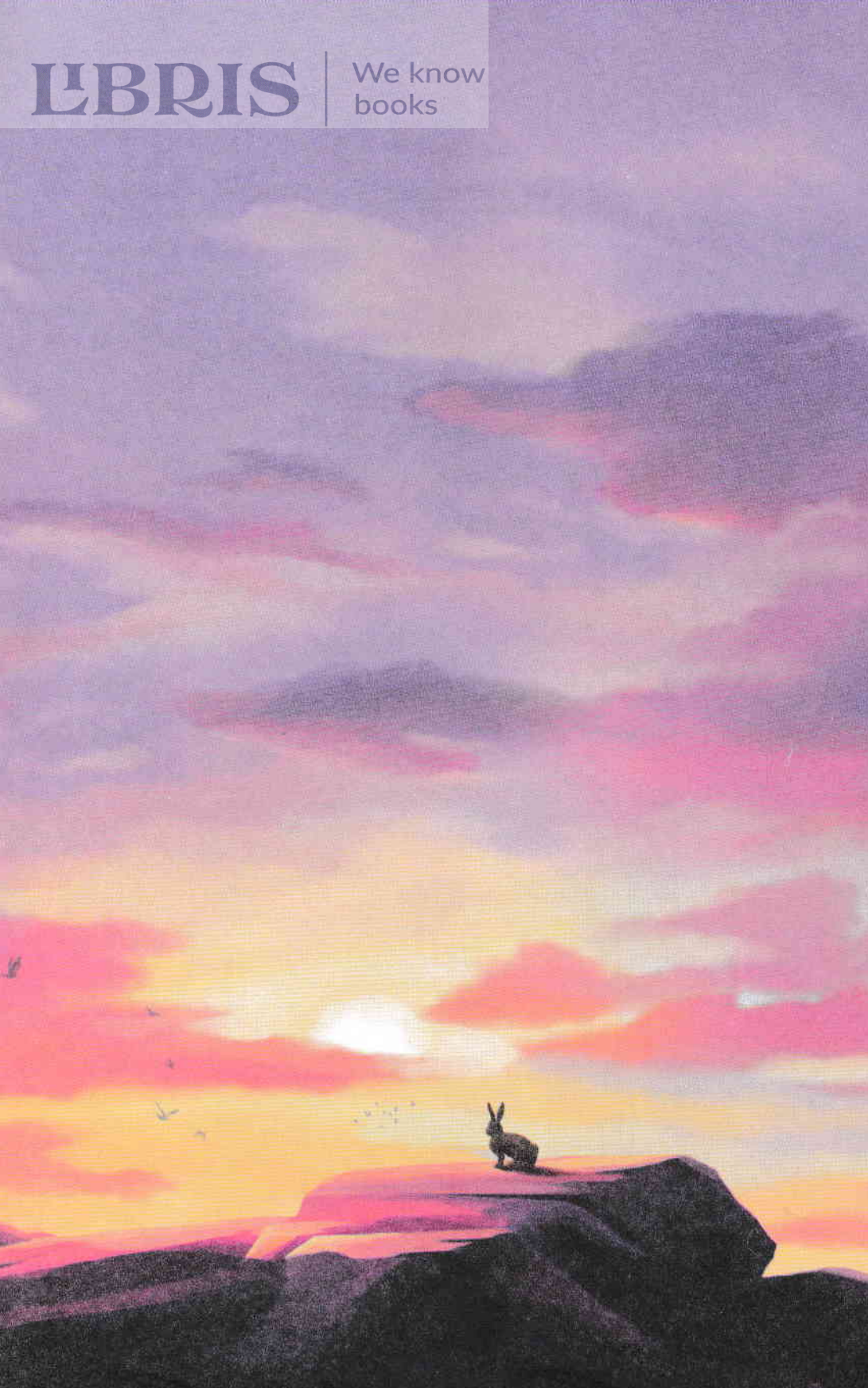

Ilustrații de Tobias Goldschalt

Traducere din limba germană
de Iulia Dromereschi

LBRIS

We know
books

Dimineața însângerată

— Pssst!

O șoaptă la ureche o trezește pe Luna. Deschide un ochi și clipește, somnoroasă. Deasupra munților se ridică soarele de un roșu aprins. Prin vale alunecă umbre lungi.

— Dar trezește-te odată!

Luna deschide și celălalt ochi. Doi cai se află în fața ei și o privesc. Sunt Anu și Kaya!

— De ce v-ați trezit deja? cască Luna.

— Vrem să urcăm pe stâncă!

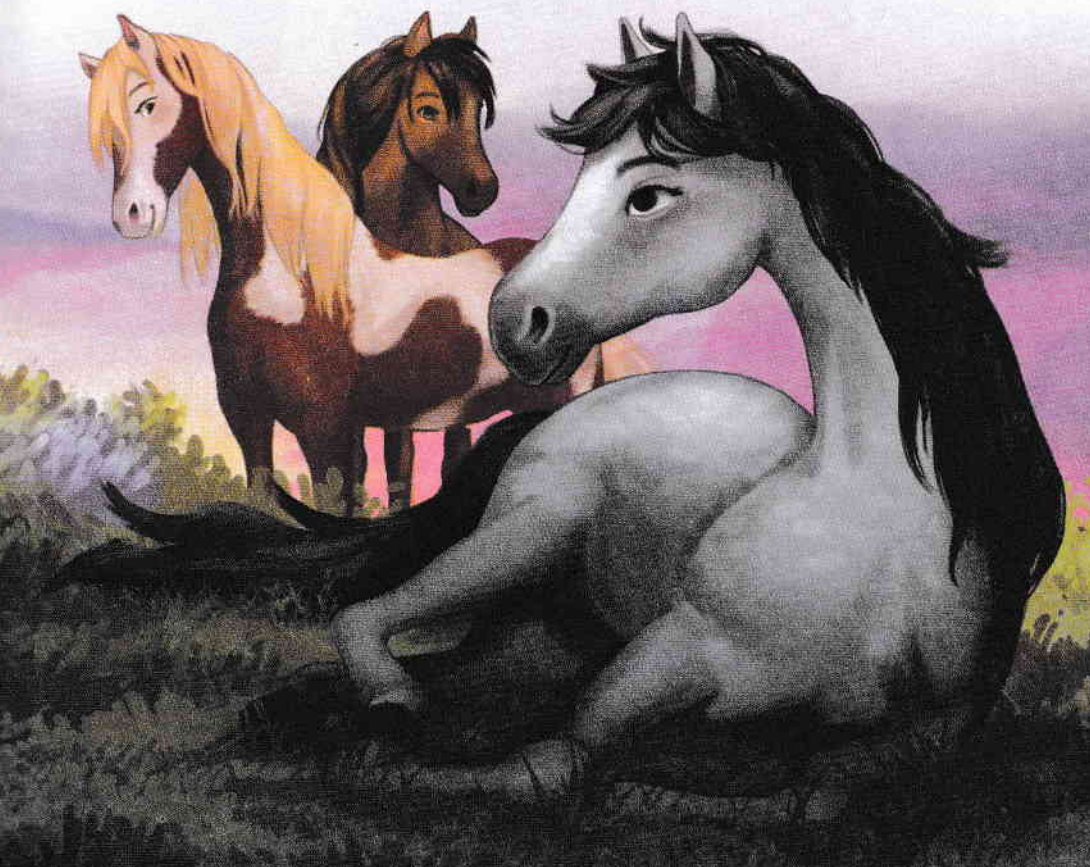
Anu lovește nerăbdătoare cu o copită din față.

— Ai uitat deja?

Pe stâncă? Ah, da. Cea cu pata de sânge! Luna se trezește de tot.

— Dar Bull ne-a interzis, șoptește ea, temătoare. Nu avem voie să urcăm pe stâncă. Este prea periculos!

— Bull doarme dus.

Kaya arată din cap spre armăsarul conducător.

— Până ce se trezește el, noi ne și întoarcem.

— Dar... mormăie Luna.

— Niciun „dar“! Haide odată! Nu fi un ponei

fricos, Luna!

Anu și Kaya pornesc ușor la trap. În lumina dimineții, coamele lor sclipesc în nuanțe de roșu și auriu. Luna se ia încet după ei. Mânjii i-au povestit despre stânca pe care se află

sânge proaspăt. Voiau să

treacă iar pe acolo și să

caute urme. Mereu vor

să demonstreze cât

sunt de curajoși!

Dar Bull

a nechezat

tare și a spus

că trebuie să păstreze distanța. Dacă povestea cu

sângele se dovedea a fi adevărată, atunci stâncile

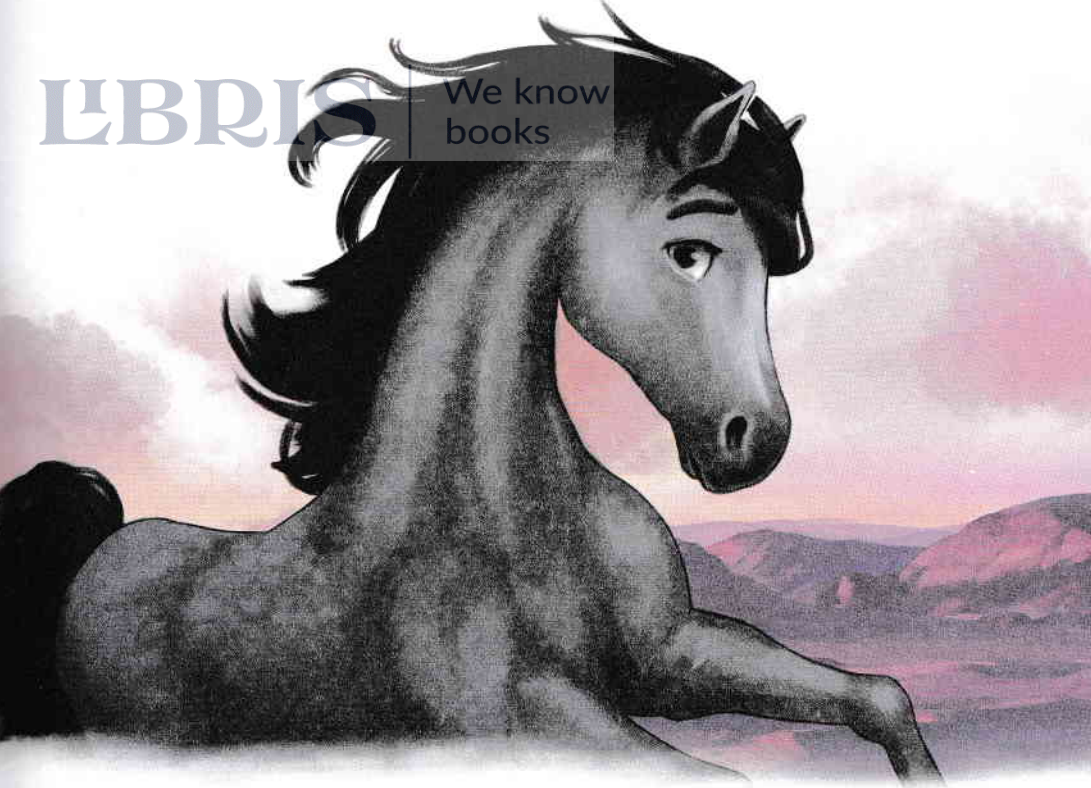
erau cu adevărat periculoase!

Anu. Haide!

„Dar eu nu vreau să știu“, se gândește Luna. Kaya și Anu continuă să meargă la trap, apropiindu-se tot mai mult de stânci. Luna ezită. Este atât de întuneric acolo... În umbră s-ar putea ascunde orice. Dar deja s-au îndepărtat prea mult de herghelie. Nu vrea să rămână singură! Luna pornește la galop. Ajung la stânci împreună.

— Acolo este, se cutremură Anu. Cât sânge!

Kaya se apropie mai mult și adulmecă stâncă.

— Miroase a cal, pufnește ea.

— Să ne întoarcem, nechează Luna încet. Poate
că vânătorul este încă în zonă!

— Dar sângele e deja uscat.

Anu privește în jur.

— Nu e nimeni aici.

Luna se oprește la distanță. Dacă întâlnesc o pumă? Ar fi prinși în capcană! Nechează temătoare, iar stâncile îi răspund cu ecou.

Dintr-odată, se vede o umbră pe peretele de stâncă. Chiar în fața lor. Luna încremenește. Inima îi bate cu putere. Umbra capătă formă: opt picioare, două gâturi lungi și patru urechi ascuțite... Dar Luna nu vrea să vadă. Vrea doar să plece! De frică, se încurcă în propriile copite. Galopează cât de iute poate înapoi spre pajiște, unde se lovește de un cal imens.

— CE ÎNSEAMNĂ ASTA?

Luna tresare. În fața ei se află Bull, care o privește cu ochii lui închiși la culoare.

— O pumă... la stânca aceea cu sânge...

Bull ciulește imediat urechile. Se aud copite la trap, iar vântul poartă mirosul iepelilor către ei. Dintr-un salt, Bull pornește la galop! Aleargă printre stânci și nechează tare, ca un avertisment.

LIBRIS

We know
books

